

Posudek diplomové práce

Diplomantka: Simona Sedlatá
Studijní obor: španělština
Téma práce: „Postavy v románu Lucíy Etxebarriy
Láska, zvědavost, prozac a pochybnosti“
Rozsah: 187 stran (v nestandardní grafické úpravě)
Vedoucí: Prof. PhDr. Anna Housková, CSc.
Konzultantka: PhDr. Anežka Charvátová
Oponentka: Doc. PhDr. Hedvika Vydrová
Datum obhajoby: 24. 9. 2008

Práci Simony Sedlaté jsem si přečetla se zájmem (prvotním) a uspokojením (následným). Zabývá se dílem současné španělské autorky, které, pokud vím, vyvolává ve Španělsku rozporné reakce (nevím, jaké byly u nás po vydání českého překladu románu, uvedeného v titulu práce, který je hlavním předmětem diplomantčina zkoumání). Provází je na jedné straně nadšený ohlas zejména u ženské čtenářské obce (a tím i komerční úspěch), na druhé diferencovanější postoj kritiků. Nesporně představuje fenomén, který přesahuje oblast „čisté“ literatury a literární kritiky, protože míří k celé řadě problémů, jimiž se zabývá sociologie, genderová studia, medicína, environmentální disciplíny, kriminalistika atd. A v rámci literatury osciluje mezi tzv. velkou nebo uměleckou literaturou a okrajovými nebo dokonce pokleslými žánry. Už tyto skutečnosti naznačují, že práce Simony Sedlaté by mohla být přínosná nejen v tom, že odkrývá nové pohledy na zmíněné dílo, ale i v obecnější rovině: že posouvá (nebo odsouvá) tradiční vymezení literatury jako umění i teoretických disciplín, které se jí mohou zabývat.

Diplomantka v úvodu k práci přesvědčivě zdůvodňuje jak volbu tématu tak metod a postupů, s nimiž chce naplnit svůj záměr: prozkoumat autorčiny prózy s hlediska typů postav, jejich funkce ve výpravné struktuře a výrazových prostředků, jimž jsou utvářeny. Přistupuje k tomuto úkolu dobře vyzbrojena teoreticky; z četných prací, věnovaných problematice postavy ve výpravné struktuře, na něž se odvolává, jí evidentně byly nejužitečnější studie Hodrové, Lotmana a Chatmana. S teoretickou výzbrojí nakládá uvážlivě a vždy v intencích sledovaného záměru. Snad jedině na str. 54-58 je výklad poněkud redundantní (jak sama v závěru práce upřímně doznává, potřebovala se zorientovat v mnohosti nabízených pohledů). Ale rozhodně nejde o exhibici erudice a principy, které Simona Sedlatá přijala za své, jí pomohly rozkrýt zkoumané dílo.

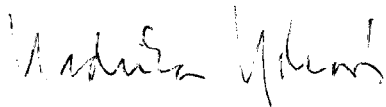
Za zvlášť zdařilé pokládám rozборы postav ve vztahu k ději a k jazyku (4. kapitola) a celou 6. kapitolu věnovanou technikám charakteristiky postav. Zaujaly mě zejména úvahy o intimním prostoru, oděvu, jménu (Eva!) a tělesnosti postav, a dále o iluzivních prvcích v konstrukci postav. A znovu podotýkám, že diplomantka otevřeně přiznává, o čí teoretické nástroje se opírá (Hodrová), ale zároveň je tvůrčím způsobem uplatňuje ve vlastním rozboru.

Práce Simony Sedlaté je poučená a přínosná a zároveň velice bezprostřední a čtivá. Jistě by se alespoň některých jejích částí dalo využít pro širší českou odbornou i čtenářskou veřejnost. Z tohoto pohledu nezbyvá než vyslovit politování, že hojné citáty z díla Lucíy Etxebarriy nejsou doprovázeny českou verzí (alespoň tam, kde již existuje).

Na závěr ještě jednu čistě technickou připomínku. Práce je vytištěna v neobvyklé grafické úpravě, která jí, myslím, neprospívá. Zvolený typ a velikost písma zvětšují její rozsah (a

váhu), rozložení či spíše nerozložení do odstavců zmenšuje přehlednost a čitelnost textu (str. 60-63 nebo 64-68 tvoří jediný odstavec!).

Předložená práce odpovídá požadavkům kladeným na diplomové práce a navrhuji, aby byla předložena k obhajobě.

Doc. PhDr. Hedvika Vydrová

Praha 18. 9. 2008